

Spøgelsessagn fra Ferritslevgård.

Den onde ridefoged.

På Hellerup var engang en ridefoged, som var en rigtig bondeplager. Han red rundt på markerne for at efterse, om der blev arbejdet hårdt nok, og han brugte flittigt sin pisk på hovbønderne; engang slog han så hårdt, at en bonde døde deraf. Ridefogeden fik da heller ikke fred i sin grav, men måtte hver nat ride omkring på de marker, hvor han havde øvet uret. Han red på en hvid hest, og det var særlig i Sønderskoven og på markerne omkring Ferritslevgård, han holdt til, indtil en bonde mødte ham en nat og - i Guds navn - rev ham af hesten og gav han en dragt prygl. Hesten løb sin vej, og ridefogeden forsvandt pludseligt mellem hænderne på bonden. Han sås aldrig mere.

Det grå føl.

I skoven og på markerne omkring Ferritslevgård huserede i mange år et stort, gråt føl. Man sagde, det var kommen frem, engang da man havde trukket en "Manepæl" op ude i Toften. Føllet var slemt til at skræmme pigerne, når de var ude at malke morgen og aften, og det var slemt til at narre karlene, når de hentede hestene hjem; når de havde gået langt for at få fat i det, var det pludselig væk. Nu hed det sig, at hvis man kunne få det drevet over Hellerup Å, som var sogne- og amtsgrænse, ville det forsvinde. En morgen, da en af pigerne satte sig for at malke en ko, opdagede hun, at det var det grå føl og råbte: "Er det dig, din Fanden!" Men så var det væk. Pigerne, der så det, hvinede og skreg, så Hans Salomonsen kom løbende for at se, hvad der var på færde. Han løb lige på føllet og fortalte siden: "Jeg tog godt fat i Manki og slængte et Laar op over Bæstet; saa red jeg det ned over Aaen, hoppede af og gav det en ordentlig een i Rumpi og sagde: "Forsvind saa - i Jesu Navn", - og vi har heller aldrig set det siden."

Den hvide og den grå dame.

På Ferritslevgård, som er meget gammel, er der vel sket både ret og uret i henfarne tider, ligesom der vel har boet både onde og gode mennesker. I hvert fald blev der jo i gammel tid ikke handlet skånsomt med de unge pigers følelsesliv; deres giftermål kunne tit lignede ved en handel. Hvad der var skyld i, at den hvide og den grå dame spøjte der på gården, er der vist ingen der ved. Den grå dame viste sig for dem, der øvede uret i kærlighedsforhold; og den hvide viste sig for at advare de unge, man ville gøre uret imod.

Den sorte pudelhund.

Når der skete dødsfald på Ferritslevgård, sås ofte forud en sort pudel med tolv hvalpe trave gennem alle stuerne, uden at dørene åbnedes. En morgen, "Anne Jens", konen på gården, kom ud i køkkenet, sagde hun: "Jeg synes, I er saa stille, lille Piger; har I set noget i Nat?" - Ja; de havde da set hundene. "Ja, det har jeg også" sagde Anne Jens, "Saa ved vi, hvad det betyder". Om natten døde hendes syge mand.